

Article XVI.

The coasting trade and the national fisheries of each of the High Contracting Parties are excepted from the provisions of the present Treaty, and shall be regulated according to the laws, ordinances, and regulations of Denmark and Siam respectively.

Article XVII.

A merchant vessel of either of the High Contracting Parties which may be compelled by stress of weather, or by reason of any other distress, to take shelter in a port of the other, shall be at liberty to refit therein, to procure all necessary supplies, and to put to sea again, without paying any dues other than such as would be payable by national vessels or by the vessels of the most favoured nation. In case, however, the master of a merchant vessel should be under the necessity of disposing of a part of his cargo in order to defray the expenses, he shall be bound to conform to the regulations and tariffs of the place to which he may have come.

If a merchant vessel of one of the High Contracting Parties should run aground or be wrecked upon the coasts of the other, the local authorities shall give prompt notice of the occurrence to the Consular Officer residing in the district or to the nearest Consular Officer of the other Power.

Such stranded or wrecked ship or vessel and all parts thereof, and all furniture and appurtenances belonging thereto, and all goods and merchandise saved therefrom, including those which may have been cast into the sea, or the proceeds thereof, if sold, as well as all papers found on board such stranded or wrecked ship or vessel, shall be given up to the owners or their agents, when claimed by them, within the period fixed by the laws, ordinances, and regulations of the country in which the wreck or stranding occurred, and such owners or agents shall pay only the expenses incurred in the preservation of the property, together with the salvage or other expenses which would have been

Artikel XVI.

Hver af de høje kontraherende Parters Kystfart og nationale Fiskeri er undtaget fra denne Traktats Bestemmelser og skal reguleres i Overensstemmelse med de respektive danske og siamesiske Love, Anordninger og Bestemmelser.

Artikel XVII.

Enhver af de høje kontraherende Parters Handelsskibe, som af haardt Vejr eller paa Grund af anden Fare maatte blive tvunget til at søge Ly i en Havn i det andet Land, skal frit kunne reparere der, skaffe sig alle nødvendige Forraad og igen gaa til Søs uden at betale andre Afgifter end saadanne, som Landets egne eller den mestbegunstigede Nations Skibe skal betale. I Tilfælde af at Kaptajnen paa et Handelsskib skulde blive nødt til at afhænde en Del af Ladningen for at bestride Udgifterne, skal han være forpligtet til at rette sig efter Bestemmelserne og Tariferne paa det Sted, hvortil han maatte være kommet.

Hvis et af de høje kontraherende Parters Handelsskibe skulde løbe paa Grund eller lide Skibbrud paa den anden Parts Kyst, skal de stedlige Myndigheder straks give Meddelelse herom til den anden Parts Konsulartjenestemand i Distriktet eller dennes nærmeste Konsulartjenestemand.

Et saadant strandet eller skibbrudent Skib og alle Dele deraf samt alt dets Udstyr og Tilbehør saavel som Gods og alle Varer, som er reddet derfra, deri indbefattet det, der maatte være kastet i Søen, eller Udbyttet heraf, hvis det bliver solgt, saavel som alle Papirer, som findes om Bord paa et saadant strandet eller skibbrudent Skib, skal paa Forlangende afleveres til Ejerne eller deres Repræsentanter indenfor det Tidsrum, der er fastsat ved Love, Anordninger og Bestemmelser i det Land, hvor Skibet er blevet Vrag eller er strandet, og saadanne Ejere eller Repræsentanter skal kun betale Udgifterne ved Opbevaringen af Ejendommen samt Bjergeløn eller andre Udgifter, som